

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 45. Viri Sancti in Francia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

§. XLV.

*Viri Sancti in Francia.*Sæculum VII
A. C. 669.

Sanctus Audomarus Episcopus Teru-
nensis, postquam hanc Ecclesiam re-
xisset annis triginta, obiit sub idem tem-
pus, nempe, ut creditur, anno 668. nono
Sept. quo die Ecclesia ejus memoriam co-
lit. Duobus ante obitum annis Trans-
lationi Reliquiarum S. Vaasti interfuerat.
S. Vaastus Oratorio ad Honorem S. Pe-
tri prope Atrebatum ædificato, ibi post
mortem suam sepeliri cupiebat; at de-
functi cultoribus visum, ejus corpus in
Ecclesia Cathedrali S. Virgini dedica-
ta tanquam loco digniore esse depo-
nendum. Postquam ibi centum viginti
octo annis quievisset, S. Authbertus septi-
mus Atrebatensium Episcopus credidit,
Divinitus sibi imperari, ut S. Vaasti vo-
luntatem adimpleret, & pro Oratorio
S. Petri magnam Ecclesiam, dignam tan-
to thesauro Sedem, ædificaret. Igitur
Monasterium extruere cœpit, postea a
S. Vindiciano ejus Successore, S. Eligii Di-
scipulo, perfectum. Hæc est celebris Ab-
batia S. Vaasti Atrebatensis, ejusque pri-
mus Abbas fuit Hatta, ex Monasterio
Blandimontensi prope Gandavum, cujus
Regimen simul retinuit.

*Coint. an.**668. n. 7.**Mart. Rom.**9. Sept.**ap. Coint. an.**666. n. 1.2.**Acta Ben.**to. 2. p. 985.**Coint. an. 668**n. 9.**Mart. Rom.**Ad 13. Dec.*

S. Autherti quoque obitus ad annum
668. refertur, atque ejus Memoria 13.
Dec. in Ecclesia honoratur.

X 5

Ad

13. Dec.

Sæculum VII Ad eundem etiam annum refertur
 A. C. 669. passio S. Theodardi Episcopi Trajecten-
 sis, Discipuli & Successoris S. Remacii.
 vit. ep. Sur. Hunc ad Regem Childericum, qui tunc in
 10 Sept. Aufrasia morabatur, iter facientem, &
 Coint. an. restitutionem Bonorum Ecclesiæ suæ, a
 668. n. 11. quibusdam privatis hominibus occupa-
 torum, postulaturum, iidem Usurpatores
 in Silva Benaltina prope Nemeream, ho-
 die Spiram, jugulant, & corpus in frustra
 concidunt. Illa deinde S. Lambertus,
 ejus Successor, collecta Tungros revexit.
 Mart. Rom. Ecclesia S. Theodardum decimo Sept.
 10. Sept. inter Martyres colit.

Tom. 3. Act.
 Ben. p. 69.

S. Lambertus seu Landebertus Tra-
 jecti nobilibus & opulentis parentibus
 natus, atque ex familia jam diu Christia-
 na, jussu Patris in Sacris litteris eruditus,
 ab eodem S. Theodardo singulari cura
 educandus traditus est. S. Episcopus
 pium juvenem tanti faciebat, ut eum sibi
 Successorem eligi præcepisset, si id per
 Canones licuisset; verum ipso defuncto
 Lambertus, populo se expetente, Rege
 Childerico, illique, qui in ejus Aula Re-
 gni habenas moderabantur, consentien-
 tibus, electus Episcopus, magna Auctori-
 tate Sedem tenuit.

Act. Bon.
 Sac. 3. par. 2.
 p. 468.

In eodem Aufrasiæ Regno, legimus
 plures SS. Episcopos amore vitæ Mona-
 sticæ Pontificatum abdicasse. S. Gum-
 bertus seu Gundelbertus, Archiepisco-
 pus

pus Senonensis in deferta Vogesi Montis Sæculum VII
 secedens cujusdam vallis regionem a Re- A. C. 669.
 ge Childerico obtinuit, ubi Monasterium
 condidit sub Regula S. Benedicti, illud-
 que patriæ suæ nomine Senones (*) vo-
 luit appellari. Cum suo Monasterio a-
 liquanto tempore præfuisset, anno circi-
 ter 675. in pace quieuit.

S. Deodatus quoque Episcopus Niver-
 nensis, postquam populum suum mo- p. 472.
 nuisset, ut alium sibi Pastorem eligeret,
 Ecclesiam suam reliquit, & quibusdam
 Discipulis comitantibus in Alsatiam ad
 montem Vogesum se recepit. Ibi Sede
 sæpius mutata tandem in Valle Galilæa,
 sibi a Rege Childerico donata, fundavit
 Monasterium Gallico nomine, de Jointu-
 res, dictum, quod ibi confluentes duo a-
 mnes undas miscerent. In illo Monaste-
 rio anno, ut creditur, 679. vita functus,
 Abbatem Successorem reliquit S. Hidul- p. 477,
 phum genere Bavarum, qui Treviris vi-
 tam Monasticam amplexus, circa annum
 666. mortuo Numeriano, illius Eccle-
 siæ Episcopus electus est. Postquam
 deinde hanc Ecclesiam annis decem re-
 xisset, in Regionem Vogesinam se re-
 cipiens fundavit Minus-Monasterium † † Mojen
 quod Moustier.

(*) Istud S. Ordinis nostri Cænobium, quod
 hodieque floret, Reverendissimus Abbas Calme-
 tus editis eruditissimis libris illustrius reddidit.

Sæculum VII quod non reliquit, ut Monasterium
 A. C. 669. de Joitures regeret, sed satius es-
 se existimavit, si huic Priorem præfice-
 ret. Vir senex labore manuum suarum
 alebatur, atque Monachos ferme trecen-
 tos regebat, usque ad annum 707. su-
 perstes.

Act. to. 2.
p. 1065.

Sup. Lib.
XXIX.

c. 39.
Act. to. 1.
p. 570.

S. Claudius Archiepiscopus Vefun-
 tinus, cum illi Ecclesiæ septem annis
 præfuisset, anno circiter 681. ad Mona-
 sterium Condatense, quod tunc tempo-
 ris S. Oyeni, id est, S. Eugendi, tertii il-
 lius loci Abbatis anno circiter 510. de-
 functi, dicebatur, se se recepit, ejusdem-
 que Monasterii Abbas electus anno 686.
 Regem Clodoveum III. adiit, rogans, ut
 ademptos Monasterio reditus restitui ju-
 beret. Itaque cum in eum finem Pari-
 sios venisset, necessarias a Rege Epistolas
 accepit. S. Claudius anno IV. Childe-
 berti II. id est anno 698. migravit e cor-
 pore. Abbatia Condatensis hodie non
 alio nomine quam S. Claudii nota est,
 ibique Corpus ejus integrum piorum pe-
 regrinantium frequentia celebratur. Ec-
 clesia vero Memoriam S. Claudii sexto
 Junii, S. Hidulphi undecimo Julii, S. Deo-
 dati, qui in illa Regione *S. Die* vocatur,
 decimo nono Junii, & S. Gumberti vige-
 simo primo Febr. colit.

Mart. Rom.
6. Jun.